

Barcelona 19. Setembre 1972.

Volgut germà = Contesto a la teva del 11 d'Agost.

Com dius que desde Setembre estaries molt enferrat, encara que no contestis aquesta carta ja et tornare a escriure ja. Aprofitant com dic a Priscilla que he estat tres dies a Barcelona, he anat a cobrar a la Vanguardia.

He cobrat	-	2	articles del mes de març	10.000
		2	" " " " " " " "	10.000
		1	" " " " " " " "	5.000
		2	" " " " " " " "	10.000
		1	" " " " " " " "	5.000

Total cobrat 40.000 pts

que t'he ingressat al Banc Ibèric on tens un saldo de

-86.

86.290,97 pts

Com veus han pagat per antic. Els diners referents als articles publicats en altres diaris no varen pagarmels perquè no estava (vacances) el pagador habitual, i varen dir-me que no liquidarom enau torn a cobrar, que ja no tenen present.

També Aliansa editorial de Madrid va emiar-me una carta dient on podien enviar 21.160,75 pts i els he contestat donant-los el número del compte-abanc del Banc Ibèric aysis es que eran avisin que han fet l'ingrés ja t'he dit.

{ De la Revista Occident no han donat senyals de vida, i tampoc de Ed. Salvat.

Com vulguis anir a visitar al Sr Tebe i procurar cobrar. Ja diras la quantitat que et deuen.

II

Em diu Priscilla que no menges gaire. Procura almen-
tarte, doncs heballas molt. Quina llàstima que no pugui ve-
nir uns dies amb vosaltres! Vosaltres em tractarien com una
reina (aiçò em va emocionar lleuger-ho) però jo vos faria tots
els guisats que desitjés.

Com ja dic també a Priscilla, la collita de tomàquets un
desastre. Sembla que per fi Pau m'escolta i decidim anen-
dar-ho, cosa que fa temps desitjo, doncs ja no tinc 40 anys
i realment lluitar per deixar-ho molt bé per la pèrdua ge-
neració, tal com son els joves avui no crec que sigui nece-
sari i Pau per fi s'en dona compte també. A més d'ho crec
que s'ha decidit doncs fa dos setmanes va tornar a infectar-se li
la orina i fa espulsar sang, cosa no massa tranquil·la.
Es va passar en tractament i va aneglar-se, però vol dir que
no pot fer bones; vull dir passar aquests maldicaps i disgustos
que dona el camp.

Per aquí els diaris i la Teler (que diu la tia Lola) diuen
que tot està igual, però cada dia van pujant els preus de
tot amb gran pesada.

El capítol Jaume realment es un assumpte sense que es
vegés per on reventaria. Je crec que René té la culpa de
que nos faci una decisió. Penso, que ja que diu que durant
aquest any ella pagaria, deipala fer-ho, venias com s'en
causaria. Que pagui el mèdici, la seva manutenció el seus
gastos, ... venias com canviaria de pensar; ella, com esta
acostumada que tot fins ara ho has pagat tu pensa que
passara el malic, prova aquesta solució. Disli que d'acord
d'aquí el parlame i parlame sense fer res positiu per part d'ells.

No deixo a les teves mans decidir tu, pero jo no en vull saber res de res, amb mi no contis que jo pagui res, no en vull ni parlar, parlem de la lluna, de politica pero no de Jaume. Ella pot argumentarte el que vulgui, pero ni ventar plats, ni treballar de valent ho farà mai. Tots aquests arguments son per a decidirte a que continues pagant com sempre. Et sap d'èbil i sap que estimes molt a Jaume (cosa que tu potser no t'ho penses que l'estimis tant) doncs si en algun moment no arriba durant tant? Pensa pero que tens de fer aquest esforç encara que el cor s'el trenqui, per veure si al veure ella tant decidit, ella deixa embolicar-ho com crec que fa sense ni saber-ho ella mateixa. Jo crec que tu pots imitar igual a Jaume a menjar amb tu, tot com sempre, pero..... tampoc veurel ~~en~~ tornar de Barcelona?

No saps com voldria una solució al teu conflicte. Procura distensionar un pic. I punia sol que tens amb Priscilla, al menys no estas sol.

Fins aviat rep una forta abraçada de la teva germana

Merci

Està fent una tardor com si fos l'hivern.
 I aquí? Omen al cine? Han sortit de les pel·lícules?

A "La Vanguardia" }
 carta 20-9-72 }
 evocat art. $\begin{array}{r} 14-8 \\ 5-9 \\ \hline 23-9 \end{array}$

17.10.72. (Merçi i tan)
 17.10.72. (Merçi)